

Prekenverkstedet

Den Norske
Israelsmisjon

<https://www.israelsmisjonen.no/pv>

2. søndag i åpenbaringstiden – 11. januar 2026

Søndagens tekster: Jes 42,1–6; Apg 18,24–19,7; Matt 3,13–17

Jesus innvies til sin tjeneste som verdens Frelser

Dagen

Det er gammel tradisjon å la søndagene i åpenbaringstiden stå om en fortsettelse og utdyping av temaet fra Kristi Åpenbaringsdag. At det er Jesu dåp som er hovedtekst på denne søndagen, har både en lang og en kort forhistorie. I oldkirken var Jesu dåp hovedtekst på Kristi åpenbaringsdag, men den plassen ble etter hvert overtatt av de vise fra Østen. Men i og med den reform av tekstrekkene som vi fikk i 1977, kom Jesu dåp tilbake, om ikke til Kristi åpenbaringsdag, så i det minste til søndagen etterpå. Der passer den godt.

GT-teksten

Avsnittet fra Jes 42 er den første av tekstene om ham som her omtales som *'abdi*, min tjener, og som skal føre retten ut til folkeslagene med omsorg og troskap. I NT er denne teksten sentral når det gjelder å forstå hvem Jesus er. Røsten fra himmelen som lød ved Jesu dåp, siterer Jes 42,1 når den om Jesus sier: «I ham har jeg min glede». Evangelisten Matteus siterer så denne teksten i sin helhet i kapittel 12 og sier at den ble oppfylt gjennom det Jesus gjorde. Her, som i Septuaginta-oversettelsen av Jes 42, omtales tjeneren som *ho païs mou*.

NT-teksten

Dette avsnittet fra Apg handler om forskjellen mellom Johannes-dåpen og Jesus-dåpen, hvor poenget er at det er Jesus-dåpen som gir tilhørighet til den nye pakts gudsfolk. Det er jo både riktig og viktig, men kanskje ikke hovedpoenget akkurat denne dagen.

Evangeliet

Johannes' dåp var en bots- og omvendelsesdåp for dem som ble beveget til oppgjør og oppbrudd etter møtet med døperens skarpe svovelprekener. I disse prekenene var det lite folkekirkelig forsiktighet; her har vi botsforkynnelse uten filter: «Ormeyngel! Hvem har lært dere hvordan dere skal slippe unna den vreden som skal komme?» står det i avsnittet rett før fortellingen om Jesu dåp. Men det virker ikke som Johannes har tenkt seg Jesus i målgruppen

for domsforkynnelsen, så overraskelsen er stor og forståelig når han en dag plutselig finner Jesus i flokken av botferdige syndere.

Men Jesus står der av en grunn, og den grunnen forklarer døperen selv når han ifølge Johannesevangeliet etter dåpen sier om Jesus: «Se, Guds lam, som bærer bort verdens synd!» (Joh 1,29). Jesus bærer bort våre synder, og det gjør han når han tar dem med seg opp på korset. For der blir de borte.

I og med sin dåp blir Jesus innviet til den oppgaven. Dåpen er Jesu ordinasjon til tjenesten som verdens Frelser. Ved at han døpes med synderes botsdåp blir syndebyrden Jesu egen. Det var en byrde han slet med. Det viser bønnekampen i Getsemane. Men han bar den, og så ble den borte. Den tjenesten utfører han for oss den dag i dag.

Dette var altså Jesu dåp og Jesu ordinasjon. Ved slike anledninger er det vanlig at de nærmeste møter fram, og det skjedde også her, for da Jesus steg opp av dåpsvannet, var både Faderen og Ånden der sammen med ham. Dette er ikke den eneste gangen Treenigheten viser seg i NT, men dette er den tydeligste og kanskje den viktigste. Ånden kom ned over Jesus og ble der, og leder ham så gjennom hans gjerning. Og Faderen sier om Jesus: «Dette er min Sønn, den elskede, i ham har jeg min glede.» Det er én Gud i tre personer, og her viser de seg alle tre samtidig i sin ulikhet og i sin enhet.

Det var ikke noe nytt i dette for de tre. De hadde levd i sitt kjærlighetsfellesskap fra evighet av, og var vant med å både omtale og å tiltale hverandre. Men de hadde aldri åpenbart dette fellesskapet så tydelig for mennesker før. Nå gjør de det, og anledningen er Jesu dåp. Det er ikke tilfeldig. Jesus innvies i og med sin dåp til sin tjeneste for å føre mennesker inn i et trygt fellesskap med den evige Gud. I den bønnen han ba kvelden før han døde på korset, sier Jesus at målet med hans tjeneste er å inkludere mennesker i treenighetens evige kjærlighetsfellesskap. «Må de alle være ett,» ba Jesus den gang for sine, «slik du Far, er i meg og jeg i deg. Slik skal de være i oss» (Joh 17,21). Vi skal inn i Treenighetens evige kjærlighetsfellesskap. Det Faderen sier om Sønnen ved hans dåp, vil han si om oss alle: Du er min elskede, i deg har jeg min glede. Veien dit åpner Jesus for oss, fordi han bærer bort alle våre synder. Det første skritt på den veien tok han den dagen han ble døpt.

Knut Alfsvåg

Professor emeritus i systematisk teologi

knut.alfsvag@vid.no